

תת"ע 4763/12/13 - ואפי נסר אל דין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4763-12-13 מדינת ישראל נ' נסר אל דין

בפני	כב' השופט שלמה בנג'ו
המבקש	ואפי נסר אל דין
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש.

בבקשה שלא נתמכה בתצהיר, טוען המבקש, כי לא ידע על מועד קיומו של הדיון ולא קיבל הזמנה לדיון ולכן לא התייצב לדיון. באשר להגנה העומדת לו מפני האישום המיוחס לו, טען המבקש: "אני מכחיש את ביצוע העבירה ובכוונתי להוכיח את האמת שלי" - כך כלשונו (סעיף 2 (ג) לבקשה).

לאחר העיון בתיק בית המשפט, בבקשה ובמסמכים שצירף המבקש לבקשתו, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, שני תנאים, לא מצטברים, חייב המבקש להוכיח על מנת שבי המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו. האחד, סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות. התנאי השני, הוכחת חשש לעיוות דין. על המבקש להניע את גלגלי המשפט שנית, חייב להראות כי קיימת לו הגנה מפני האישום המיוחס לו, ושלו נוהל ההליך היתה התוצאה שונה.

העילות לביטול פסק הדין שניתן בהעדר נקבעו בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, והן שתיים: העילה הראשונה - סיבה מוצדקת להיעדרות, והעילה השנייה - הוכחת קיומו של חשש ממשי לעיוות דין. על המבקש להראות כי עומדת לו הגנה מפני האישום, תוך התייחסות לראיות, הצגת אסמכתאות, ככל שקיימות, וצירוף תצהיר לאימות העובדות עליהן הוא נסמך (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 2.10.03); רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 29.12.09); רע"פ 5377/03 **וג'די נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 29.6.03), רע"פ 8333/09 **חביבי נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 25.10.09); רע"פ 511/10 **ג'אודאד על אבו מוהנא נ' מדינת ישראל** (ניתנה ביום 25.1.10)).

באשר לאי ההתייצבות - המבקש נעצר ע"י שוטר אשר הסביר לו את מהות העבירה שעבר (עקיפה שלא בביטחה תוך

חציית פס הפרדה לבן). בתגובה אמר הנאשם לשוטר: "אני עו"ד נראה לך הגיוני שאני יבצע עבירה כזו. זה מה שיש לך לשעות היום לעצור נהגים ולהעליל עליהם דברים כאלה". השוטר רשם לנאשם דוח והזמנה למשפט שנמסרו לנאשם באותו מעמד, בה מצוין מועד הדיון. יוצא איפוא כי הנאשם, כי בניגוד לנטען בבקשה, הנאשם זומן כדן למשפטו ולא התייצב, ומשאין בפני כל סיבה מוצדקת להעדרות זו, לא מתקיימת העילה הראשונה לביטול פסק הדין.

באשר לחשש לעיוות דין - דוח הנסיבות מפורט ובו מתואר כיצד זוהה רכבו של המבקש שהיה בודד, ע"י שוטר שחג במסוק מעל הכביש והבחין בביצוע העבירה. השוטר תיאר באוזני המבקש את ביצוע העקיפה שסיכנה חיים. רכב שנסע בנתיב הנגדי נאלץ לסטות לשול על מנת למנוע תאונה. מנגד, כפר המבקש באוזני השוטר בתגובה שנרשמה לעיל, ולבית המשפט הגיש בקשה לאקונית, שכאמור, לא נתמכה בתצהיר ו/או באסמכתאות כלשהן. המבקש טוען כי הוא כופר בביצוע העבירה ויש בכוונתו להוכיח את האמת שלו. בכל הכבוד, לא די בכך.

בהקשר זה, אפנה לרע"פ 1773/04 **אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל** (2004), תיק דומה לעניינו, שגם בו נדון נאשם בהעדרו בעבירה זוהה של עקיפה שלא בביטחה. הנאשם ביקש לבטל את פסק הדין וטען שהוא כופר בביצועה. בית המשפט לתעבורה דחה את בקשתו. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה אף הוא, וכך אף בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון. בית המשפט (מפי כב' המשנה לנשיא, השופטת מ. נאור) הבהיר באופן ברור וחד משמעי, כי **"העובדה שהנאשם כפר בפני השוטר ובפני בית המשפט אין משמעותה כי יש לבטל את פסק הדין כדי למנוע עיוות דין. לשיטה זו - כל מי שכופר ולא התייצב זכאי לביטול פסק הדין - ולא היא"** (שם, פסקה 5). באשר לזכות הגישה לערכאות ומתן יומו לנאשם, הפנה בית המשפט לדברי הנשיא שמגר בהלכת רוקינשטיין (ר"ע 418/85) אשר יפים לעניינו ולכן אביאם כלשונם:

"משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט, אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין. מי ששכח יישא בתוצאות שיכחתו, ולא הציבור בכלל, ובתי המשפט בפרט, הם שיצטרכו ללכת עקב בצד אגודל אחרי מידת תשומת הלב, אותה מוכן פלוני לגייס במועד נתון לעניין ההליכים המשפטיים שנפתחו נגדו" (ר"ע 85/418 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פד' לט' (3) 279, עמוד 280).

מטעמים מצטברים אלה, חוששני שלא אוכל להעתר לבקשה ואני דוחה אותה.

ניתנה היום, י"ז אדר ב תשע"ד, 19 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

עמוד 2